Ч. 254 (14.503). Львів, вівторок 10. листопада 1936. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 219-61.
„ Друкарні: 223-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Бої на вулицях Мадриду.

ТОЛЕДО, 9. 11. ПАТ. Війська ґен. Вареля здобули мости Толеда і Сеговії, тепер панують над обома берегами ріки Манзанаресу. Вони зломили опір і посуваються у глибину міста. — На сильно укріплених передмістях йдуть бої. Нац. війська заняли шпиталь та дільницю Єзеріяс. Перед сфорсуванням ріки Манзанаресу колюмна нац. військ, що наступала від північного заходу, здобула у завзятих наступах на багнети подвійну, місцями й потрійну лінію, окопів.

На відтинку Каза дель Кампо 1.200 цив. ґвардистів перейшло до нац. військ, які взяли 2.000 червоних у полон. Нац. війська здобули шпиталь Карабангель, що його червоні замінили на твердиню, але перед двома днями покинули, нац. війська взяли 150 бранців і найшли 150 убитих і чимало ранених.

Ґен. Франко взиває населення через усі радіостанції піддатися; цивільному населенню нічого не грозить, лише виновників покарають.

ТОЛЕДО, 9. 11. Авас. 4 нац. кольони атакували вчора на широкому відтинку від Каза дель Кампо до мосту на шляху до Толеда. Цей міст, як і другий — на шляху до Сеговії — підмінований; тому нац. піхота і танки переправилися через ріку між обома мостами. Артилерія обстрілює доми коло толедської брами, що горять. Пожежа шаліє також у дільниці вдь біля мистецької академії.

На право від толедського мосту червоні бороняться з потрійних бетонових укріплень, перед якими простягаються широкі на 40 метрів дротяні перешкоди; це поважно утруднює нац. наступ. На північному заході, в університетській дільниці, де нац. військам булоб найлекше дістатися до центру, червоні переводять ряд протинаступів.

Нац. сили складаються з 3 до 4 дивізій. Червоні майже зовсім не мають артилерії.

ЛІССАБОНА, 9. 11. Райтер повідомляє з Тавери, що леґіонери і мавританські відділи увійшли до міста з північного заходу та заняли університет і міський шпиталь. У боях нац. військо уживали багато танків.

Нац. війська перейшли ріку не по мостах, лише між мостами в Толедо і Сеговія та заняли дільницю Єзеріас. Вони посуваються вперед поволи, щоб не попасти у засідку.

ЛЬОНДОН, 9. 11. Авас. У французькій амбасаді буцімто заявили, що довкруги Мадриду йдуть бої, але в самому місті нац. військ ще нема. Життя в місті нормальне, трамваї курсують.

ВАЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ.

МАДРИД, 9. 11. Авас. Вчора вечором ще не знати було, кілько осіб згинуло від летунських і артилерійських стрілен; в центрі згинуло 10 цивільних, ранено коло 120. Найбільше потерпіли периферії міста. До амбулянсу на площі Маєр принесли 68 важко ранених, інших відвезли до департаментального шпиталю. Понад 12.000 утікачів з передмість примістили в опущених домах. Вулиці темні — освітлюють їх лише пожежі та вибухи стрілен. Вчора пополудні перейшло через місто 2.000 чужинецьких добровольців.

ЖІНОЧИЙ КУРІНЬ.

ЛІССАБОНА, 9. 11. Райтер. В боях за Каза дель Кампо по боці червоних боровся жіночий курінь, що потерпів чималі втрати.

ЛЬОНДОН, 9. 11. ПАТ. Вчора пізним вечором повстанці завзято боролися, здобуваючи кожний шматок землі в парку Каза дель Кампо. Між червоними міліціонерами відзначився курінь жінок, про яких англійські кореспонденти пишуть, що „вони боролися як чорти". Вночі нац. війська сфорсували ріку Манзанарес, а рівночасно вдерлися до міста з південного заходу і по важких боях заняли міський шпиталь та університет.

ПЕРЕХОДЯТЬ НА СТОРОНУ НАЦ. ВІЙСЬК.

СЕВІЛЛЯ, 9. 11. ПАТ. Вчора на сторону повстанців перейшло у Мадриді 200 вояків та цивільних осіб.

КОМУНІКАТ НАЦ. КОМАНДУВАННЯ.

САЛЯМАНКА, 9. 11. ПАТ. На відтинку Теруелю нац. війська відбили наступ червоних, здобуваючи чимало воєнного матеріялу; на відтинку Сорії заняли м. Кастехон де Енарес; на відтинку Сантандеру відбили наступ під м. Еспінеза; на відтинку Ескуріялю заняли Навальмонтілю; на південному відтинку нац. війська наступають, не стрічаючи спротиву.

ПІДМОГА З ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 9. 11. ПАТ. З Марсель відчалив корабель „Віль де Мадрід", що везе до Валенсії 200 добровольців, одяг і харчі для червоних.

СТАНОВИЩЕ ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 9. 11. Авас. Японія покищо не думає визнавати нац. уряду; цю справу вирішить уряд, беручи під увагу загальну европейську ситуацію.

Мусоліні хоче порозуміння з Анґлією.

„Наші інтереси на Середземному Морі не суперечать, лише доповнюються".

ЛЬОНДОН, 9. 11. ПАТ. Мусоліні дав представникові „Дейлі Мейлю" інтерв'ю, що становить подекуди відповідь на недавню промову мін. Ідена. На його думку поправа англьо-італійських взаємин повиннаб піти шляхом „джентельменського зобовязання, не пакту. Інтереси обох великодержав на Середземному Морі не ударяються, а навпаки, доповнюються, тому вони повинні дійти до двобічного порозуміння, яке забезпечилоб інтереси обох країв, а не занепокоїлоб інших середземноморських держав.

Про еспанські справи Мусоліні у своїй промові не згадав, шануючи засаду неінтервенції. З ґен. Франком він не заключував ніякого договору, що віддавав би Італії Майорку.

Японсько-китайські переговори на мертвій точці.

ТОКІО, 9. 11. ПАТ. Представник япон. міністерства закорд. справ заявив, що у японсько-китайських переговорах не слідно ніякого поступу. Японія не думає зрезиґнувати з ніякого зі своїх домагань.

МОНГОЛИ НАПАЛИ НА ПІВНІЧНИЙ КИТАЙ БЕЗ ПОРОЗУМІННЯ З ЯПОНІЄЮ?

НАНКІН, 9. 11. ПАТ. Японські офіційні кола буцімто заявили, що монгольські партизани напали на провінцію Суйюан на власну руку, тому їхня акція не повиннаб ускладнювати китайсько-японських переговорів.

Присилайте передплату!

Чи дійсно лиш санітарна комісія?

Львів, 9. листопада 1936.

„Українські Вісти" повідомляють, що вже друга з черги друкарня, в якій вони друкувались, закрита на внесок санітарної комісії. Не маємо ніяких доказів ані внутрішньої 100 відсоткової певности, що річ іде тут про одну з форм адміністраційної репресії проти даного пресового органу. Однак істнуючі у Польщі, зокрема у самій Варшаві, численні подібні прецеденси (яких факту ніхто чейже не заперечить) дають право припускати, що **може** й у даному випадку річ іде про репресію проти „Українських Вістей". І колиб це дійсно була правда, то ми мусілиб рішуче проти такої поведінки влади застерегтись.

Ми мусілиб це зробити передовсім з засадничих причин, в обороні свободи друкованого слова, з яким не можна і не вільно боротися санітарними розпорядками. Історія пресової політики у Польщі надто відома, щоб ширше про неї на цьому місці розписуватись. Відома розмірно недавня історія пресових декретів та й властиво по нинішній день остаточно ще не поладнана справа пресового закону та закону про журналістичний стан. Справедливість каже признати, що і за попереднього і цього уряду пресова цензура стала багато лекшою та що автор статті на актуальну внутрішньо-політичну чи суспільну тему не мусить вже вічно журитися, щоб — борони Боже — яким словом, якою думкою не вразити перечуленої влади, для якої ще несповна два роки тому ціла маса часописних тем і проблем просто не істнувала. А проте ми ще далеко від такої атмосфери і таких відносин, серед яких просто булоб неможливо подумати, що чинником пресової політики може бути санітарна комісія, чи яканебудь інша формальна притока для знищення немилого собі часопису.

Однак крім засадничої і найважнішої причини — свободи преси, — яка каже нам забрати в цій справі голос, — істнують ще мотиви, звязані безпосередньо з „Українськими Вістями". Що це таке ФНЄ та його орган „Українські Вісти" і хто це такий редактор того щоденника та „провідник українського народу" в одній особі, про це була вже у нас нераз і не двічі мова. Ми боролися і будемо боротись проти ФНЄ" і „У. Вістей", але ми рішучі противники якихнебудь адміністраційних чи цензурних репресій проти того свого українського політичного противника. Ми не легковажимо ФНЄ і його періодиків: вони можуть дійсно страшенне пошкодити творчій консолідації всіх українських конструктивних сил та можуть ослабити українську силу через те, що чимало самих собою вартісних одиниць можуть здезорієнтувати та на якийсь час спаралїжувати, як актив нації. ФНЄ дискредитує націоналістичну ідею, ФНЄ обнижує політичний рівень наших

мас. Але це наша внутрішня, українська справа і ніхто посторонній до неї не сміє мішатись!

Дозволяємо собі настирливо перестерегти польські чинники, щоб не творили навіть найменших познак мартирольоґії ФНЄ і його пресових видань. Саме вчора вечором слухали ми двогодинної промови Гітлера з Мінхену, з нагоди роковин першого гітлерівського „пучу" у 1923. році; казав нинішній німецький канцлер, оправдуючи свій тодішній невдалий виступ і тодішні жертви крови, що люди, які хотять коміть головою перевертати державний лад, — мусять мати за собою німб геройства. Пробі, — хай тільки польська влада не робить героями людей з „Українських Вістей", бо та революція, яку їх редактор хоче робити в українському громадянстві, справді українському народові не страшна! Недавно читали ми в „У. Вістях" заяву „провідника", що він не знизить себе до того, щоб на 1-го листопада сидіти у св. Юрі поруч з іншими представниками українського організованого громадянства і піде туди хіба тільки тоді, коли сам один буде представляти український нарід. Чи не досить, щоб п. А. Паліїв сам себе реклямував героєм — без активної у цьому підтримки з боку польської влади?! Навіщо реституувати його повагу саме репресіями, саме німбом мучеництва? Навіщо стосувати до „У. Вістей" засаду, що репресії робиться проти людей (організацій) сильних і небезпечних, — коли тут нема мови ані про силу ані про небезпеку?!

Ми, українці не маємо адміністраційного апарату, — а проте, колиб мали змогу механічно припинити появу видань ФНЄ, які проти нас таки мабуть більше виступають, ніж проти поляків, то — рішуче цього не зробили би. Бо механічна репресія ніколи не веде до цілі. І не тільки з принципу „сліпливого" демократизму чи лібералізму, але і з оглядів доцільности — ми рішучі — противники всяких механічних репресій. Коли ФНЄ зродилось завдяки пригожій політичній конюнктурі, то перестане істнувати, коли та конюнктура зміниться, коли зміняться невідрадні сучасні умовини української дійсности. Це те саме, що боротьба з національним чи соціяльним радикалізмом, який входить у конфлікти з законом: навіть кара за конкретний проступок проти закону не вичерпує справи і не веде до цілі, коли залишається надалі підложжя, на якому зродився даний виступ. За конкретні провини, колідуючі з пресовим законом, можна часопис конфіскувати, можна редакторів карати судовою дорогою. Коли річ іде про політичний напрямок часопису, про сферу ідей, то й цензура та суд справи не поладнає.

Тим більше не поладнає її санітарна комісія. І на саме підозріння, що „Українські Вісти" стрінулись з репресією за посередництвом санітарної комісії, що закрила дві друкарні, — всі українці, без огляду на політичні переконання, мусять виступити в обороні „Українських Вістей". І всі ми булиб дуже раді почути, що справді йшло тут тільки про санітарний розпорядок, опертий на слушних і безспірних мериторичних підставах, та що це розпорядок, який втратить у найближчих днях свою силу та вможливить знову „У. Вістям" друкуватись там, де їм до вподоби.

Важкі часи для льондонської Сіті.

В боротьбі, яку під цю пору веде інтернаціональна плютократія з льондонської Сіті — в союзі з інтернаціональним комунізмом під проводом Москви — за надададу в державах Европи, грозить їй новий удар в Еспанії у хвилині, коли еспанські національні війська здобудуть Мадрид. „Файненшел Нюз" пише, що „банкирські кола дуже затривожені подіями в Еспанії, бо... сума несплачених кредитів немалозважна".

Від 1931. р. діставав революційний режим в Еспанії великі кредити зі закордону, а від часу створення людового фронту (підчас кризи Союзу Народів внаслідок абісинської справи) ті кредити ще сильно збільшилися. Тепер виринає питання, чи ґенерал Франко схоче перебрати якінебудь зобовязання за ті позички в імені національної влади, тимбільше, що поважна частина тих позичок не мала торговельного характеру, але чисто політичний. Позички були призначені для інтернаціоналістичної лівиці в Еспанії. Крім цього вістки, що лівий уряд Лярго Кавалера вивіз золоті засоби еспанського Народнього Банку за кордон (одні кажуть, що до Москви, другі, що до Парижа) ще збільшили страх інтернаціональних фінансістів. Якщо національні війська займуть Мадрид, ледви чи зможе ген. Франко дістати назад те золото зза кордону, отже матиме добрий викрут, щоб закордонних позичок не сплачувати. А Лярго Кавалеро і с-ка також не будуть на вигнанні почуватися до обовязку складати рахунки зі закордонних позичок [illegible] Ось ще одна, „практична" і мабуть найважніша причина, чому льондонська Сіті так боїться перемоги націоналістів в Еспанії та вітає [illegible] спробу Москви помогти червоним.

Кружляють поголоски, що колиб Німеччина згодилася на девалюацію марки, то уряд Великої Британії згодивсяб дати Німеччині позичку 10 міліонів штерлінґів у формі кредиту на закупно сировців в часі переведення девалюації.

Льондонська Сіті виступає проти такої позички, імовірно тому, що Німеччина вжиє її на дальші зброєння. Притому міжнародні фінансисти забувають, що недавно вони самі помагали Німеччині всіма силами зброїтися, коли в Німеччині були ще при владі соціялісти і юнкери і Німеччина була ще в союзі з СССР. Тоді знали вони добре, що їхні позички ішли на зброєння Німеччини.

Нині мабуть всім ясно, що від полагодження питання сировців залежить питання війни і миру. Але, коли британський уряд мав би дати Німеччині позику (не більшу, як давня позичка для Совітів), і то на сировці, щоби помогти їй у великім і тяжкім недостатку та в той спосіб настроїти Німеччину для економічного замирення, яке у великій мірі причинилосяб до загального замирення, то капіталісти підносять крик про „фінансування отруйних газів". Не про мир іде, але про диктат міжнароднього капіталу над економічним життям держав цілого світу! І вони самі на перегони сипнулиб новими кредитами для тої самої Німеччини, якби тільки німецький уряд погодився на диктат міжнародньої фінансієри та залишив політику економічного націоналізму.

Ще не знати, чи дійде до заключення згаданої позички чи ні. Офіціяльно ще про неї нічого не говорили. Але цікаве, що в останніх часах міжнародні позички виховзуються з рук міжнародніх фінансістів із льондонської Сіті, за це вони вже заздалегідь атакують уряд, хоч і без великої надії, що уряд перед ними уступить. Отож льондонська Сіті вже розколюється на різні табори і цим ще гірше слабнуть її впливи.

Р. М—ький.

К. ТИМКОВСЬКИЙ.

Свояк на прошеному обіді.

Петя Красильников був на богослуженню в церкві, опісля вступив до свого тіточного дядька Миколи Мироновича Зорова, щоб скласти йому побажання з нагоди іменин. Звідти вернувся додому, зїв обід і від того часу сидить при вікні, дивлячись крізь подвійну шибу на світ. Починає сутеніти. Він сидить і роздумує.

Красильников — іще молодий чоловік і скінчивши кілька кляс, вступив на службу до контори фабриканта Зорова, який дав йому місце з ласки як „далекому своякові". Плата його нуждена, мешкає він у кертичній дірі, де платить за кімнатчину разом з харчем, вертається із служби в 7-ій год. веч., пє чай, бренькає на ґітарі і лягає спати. А коли прийде свято, дур голови чіпається: нема ні до кого піти, ні в хаті щонебудь робити.

І так 6-го грудня, коли прийшов сірий вечір, Красильников сів при вікні і задумався. У кімнаті потеміло, але жаль було (з ощадности) світити лямпу. Добре булоб піти до кого з товаришів але всі вони любили пити горілку, а він не вмів дотримати їм товариства. Сміялись з нього, як з молокососа. Зорови були єдині його свояки, але він не зважувався до них заходити, хіба офіціяльно у великі свята. Микола Миронович дивився на свого своячка згори. Петя розумів, як далеко йому до багатого фабриканта, але і сором[illegible] ставало йому перед товаришами, що дядько поводиться з ним так, якби його і знати не хотів.

— Щоб бодай руку мені подав коли, як своякові — роздумував Красильников, дихаючи на шибу і протираючи її долонею — а то кивне головою і не гляне навіть. Ох! Або Варвара Василівна... зараз видко, що його жінка. Пропливе як пава і навіть словом не обміняється. А доньки: Марія Миколаївна та Катерина Миколаївна — зовсім як княжни! Крутяться довкола них багаті паничі, бо знюхали добре віно.

Розжалобився Красильников на світ, узяв ґітару і затягнув: „Дощ упав на дворі і на серцю так сумно..."

І думав далі:

— І як весело мусить там бути у тих Зорових! Гостей сила-силенна. Дівчата, закуски, кенделябри. А обід? висадяться певно з таким, що й морозиво приладять. Але бідака не запросять до себе на такий обід...

Нараз за дверима він почув якийсь голос.

— Чи є дома?

— Є... а де має бути? Спить певно.

Красильников не міг пізнати у дверях, хто це.

— Хто там?

— Це я, Гарасим.

Пізнав лькая Зорових і перелякався.

— Ви до мене? Чого?

— Я за вами, Петре Макаровичу — Микола Миронович прислали.

— Микола Миронович? За мною? — і серце затовклось йому живо.

— Та до вас... — сказав чемно Гарасим — прохали вас до себе на обід.

— Так, на обід і казали прийти хутчій.

— Зараз, зараз.

Красильников світив лямпу, а руки йому тремтіли.

— Дозвольте, я вже засвічу — сказав Гарасим — а ви за той час одягайтесь.

— А може ви брешете, Гарасиме?

— Змилуйтесь... та як я смів би.

— А як сказав Микола Миронович?

— Сказав: „Збіжи-но швидко до Красильникова і скажи, нехай приходить до нас на обід, але хутко..."

Красильников шукав у гаманці дрібних, щоб дати Гарасимові за дорогу. Дав йому вдвоє більше, як мав намір.

— Найпокірніше дякую! — сказав Гарасим здивований.

Красильников стояв посередині кімнати і все ще сумнівався. А може це жарт? Заставона [illegible] ремогла і він почав переодягатись від сорочки. Почав навіть умиватись. За той час думав про те, що дядько напевно переконався про його товариські прикмети. Ця думка підбадьорила його і він жваво вкладав на себе тверду сорочку, гукнувши:

— Давно вже, Миколо Мироновичу, треба було це зробити! Гурра, на бій!

— Петре Макаровичу! Не дразніть собак своїм криком! — перебила йому кухарка зза стіни.

Красильников вибіг на вулицю як божевільний. Хотів їхати візником, але подумав, що заки його найде, то швидше добіжить. На дворі віяв холодний вітер, а Красильников не підніс навіть коміра догори, щоб не помняти і не забрудити комірчика від сорочки. Боявся дуже, що сплямиться.

Дуже втішився, коли застав іще всіх [illegible]

Анархія чи пляновість у розбудові українського промислу.

(Докінчення).

Щоби суспільність могла тут справді бути регулятором, мусить видати з себе якийсь орган, що такий нагляд, контролю та регуляцію виконував би. Мусілаб це бути якась промислова рада або комітет.

Такий орган доконче потрібний не лиш для виконування повищих громадських завдань, але й для сповнювання дуже важних обовязків в ділянці промисловости.

Коли українське громадянство дійшло вже до свідомости, що розбудова свого рідного промислу є одною з найважніших умов істнування української нації як екомічного та й політичного фактора, — то не може тої розбудови полишити сліпому припадкові. Ні! Суспільність мусить повести те діло **пляново й організовано.** Отже знов виринає необхідна потреба відповідного органу, що взяв би цю справу у свої руки.

Уявляємо собі, що той орган вів би свої обчислення та калькуляції оперті на статистичних даних і на тій основі давав би вказівки і поради, ініціятивні пляни та організаційні нариси, як розбудовувати український промисл і котрі галузі промислу повинні прийти на чергу. Українські промисловці мали би джерело фахових та достовірних інформацій, а це охоронилоб їх від творення непотрібних та нежиттєздатних підприємств.

Одним з дуже важних завдань тої ради було би запобігати, щоби в ділянці молоденького українського промислу не запанувала анархія і не робила грізних спустошень нездорова конкуренція. Українське промислове підприємство, утворене без апробати „Промислової Ради", не мало би вступу на зорганізований український ринок збуту (кооперативи).

Згадана „Промислова Рада" мала би право контролі не тільки над промисловими підприємствами, але також над торговельними. Коли наш рідний промисл є нашою національною конечністю, то не повинна суспільність байдуже ставитися до того, що навіть наші кооперативні крамниці торгують дальше чужинецькими виробами, хоч є українські аналогічні вироби. Саме через це дотичні промислові підприємства не всилі якслід станути на ноги, бо не можуть добитися належної підтримки від нашого кооперативного ринку.

Цей останній факт просто трагічний для справи розбудови українського промислу, а в дальшу чергу для цілої нашої господарської політики. Не можемо ніяк зрозуміти, якими мотивами руководяться деякі повітові (чи окружні) союзи кооператив, що кооперативним крамницям свого терену доставляють чужинецькі вироби, а не українські. Може схотять керманичі дотичних союзів (покищо не подаємо назвиськ) оправдуватися дешевшими цінами чужинецьких виробів; в такім разі згори мусимо замітити, що той арґумент не видержує критики. Навіть якби припустити, що якийсь український виріб є **трошки** дорожчий від чужого, то ту **дрібну** надвишку ціни радо заплатить кожний український консумент, коли йому вияснити, що в цей спосіб будуємо український промисл, даємо зарібок своїм людям, які у чужих надаремно зарібку шукали би, кладемо підвалини під наше краще майбутнє і т. д. Найкращий доказ, що побіч тих союзів, які українські вироби бойкотують, є союзи (і тих на щастя більше), які ті самі буцімто „за дорогі" вироби зі знаменитим успіхом в усіх своїх крамницях продають і то навіть в околицях краю, де населення ноторично менше заможне. Отже поведінка тих перших союзів ніякими громадянськими мотивами не дасться виправдати, залишаються хіба мотиви особисті.

„Примір заохочує", каже пословиця розумного і практичного старинного народу. Коли хочемо заохотити наших людей, щоби бралися до промислу, мусимо подбати за те, щоби наші перші піонірські промислові клітини так розрослися і розцвили, щоб були приманою для інших, а не страхопудом. Колиж ми у шляхотній зависти (мовляв: не маю я, то й ти не будеш мати), станемо нашим промисловцям кидати колоди під ноги, щоби надто не „розпаніли", то це буде зимний туш на голови ентузіястів промислу, буде відстрашування, а не заохота. Щоби хтось не зрозумів хибно сказаного, треба виснити, що не до малпування та безініціятивного творення таких самих промислових клітин (напр. Фортуна Нова у Львові і Ополянка в Бережанах), мають заохочувати добрі успіхи істнуючих, — ні, бо це щойно довелоб до хаосу дикого суперництва та до занепаду. Гарний розвиток старших українських промислових клітин має заохотити до ініціятиви, винахідчивости та підприємчивости на тім широчезнім промисловім полі, де досі українських підприємств **нема.** Наш молодий піонірський промисл проявив себе досі ледви в кількох галузях виробництва, отже дуже багато ще місця для оригінальної ініціятиви, а українська суспільність повинна дати свою щиру піддержку тим власне промисловцям, які український промисл поширюють на досі не заторкнені галузи, бо в тім міститься поширення та скріплення українського стану володіння.

Коли державні народи беруться творити свій національний промисл, то для піддержання тих своїх зусиль мають державну машину, яка диспонує і грошевими засобами і правовими нормами і доцільною політикою мита, тариф, банкових засобів і т. п. Не маючи того всього, недержавна нація мусить тимбільший натиск класти на моральні засоби, бо це її одинока зброя. Моральні засоби мусять нам заступити, а радше доповнити і недостаточність капіталу і відсутність тих всіх засобів, якими може диспонувати тільки державна влада. Тому наші моральні засоби мусять бути дуже широко і всебічно розбудовані, мусять бути доцільною пропагандою так спопуляризовані, щоби стали власністю та прикметою цілої нашої суспільности, мусять бути вивінувані в найдальше йдучі громадянські консеквенції, щоби ніхто не посмів зпід них виломлюватися або легковажити їх і т. д. і т. д.

Над тим усім слід нам поважно застановитися, обдумати, розміркувати та й взятися за реалізацію. Довкруги нас усі наші сусіди, але теж і всі дальші культурні народи переводять свою внутрішню організацію. Політичні та суспільні гасла бувають сякі, чи такі, та це питання іншої категорії, тут важне те, що по суті під тими чи іншими гаслами реалізується, а **реалізується ціпка та звязка організація нації.** Мета нинішньої статті виказати конечність організації української нації, в ділянці промислово-торговельній.

Володимир Темницький.

Інвалідами Української Армії опікується УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. — Не забувайте післати туди і свою лепту, бо без помочі українського загалу праця Товариства не може вдоволити 2.000 інвалідів.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В Абісинії почали італійці видавати багато ілюстрований часопис в італійській, амгарійській та арабській мові під наголовком „Корріере дель Імперіо". Він заступає дотеперішний „Джіорнале ді Адіс Абеба". Також „Джіорнале ді Асмара" перейменували на „Корріере дель Ерітреа", а „Корріере Судет'опіко" на „Корріере Гарраріяно".

Італія підписала торговельні договори з Грецією та Румунією.

Англійський і французький уряди ведуть переговори у справі визнання уряду ґен. Франка; вони рішили в тій справі виступати спільно.

Італійський міністер закорд. справ Чіяно виїхав до Відня в товаристві австрійського посла в Римі.

У Швайцарії у виборах до законодатної влади женевського кантону обєднана листа національних партій здобула 60 мандатів, а комуністично-соціялістичний бльок, який дотепер мав більшість — лише 40.

Бельгійська комуністична партія вербує добровольців до еспанських червоних військ. При тій нагоді вона змушує чужинців, що нелегально перебувають у Бельгії, вступати до червоної міліції, погрожуючи їм, що відбере запомоги. Вже 57 таких „добровольців" відіхало до Еспанії.

СССР нав'язав дипльоматичні взаємини з баскійським урядом.

2.000 англійських безробітних зорганізували „похід голодних" на Льондон, протестуючи проти закону, що вводить контролю маєткового стану безробітних, які дістають підмоги.

Совітський шеф ґенер. штабу маршал Єгоров відвідає Ревель, Ригу і Ковно, ревізитуючи шефів штабів балтійських держав.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

тальні. Варвара Василівна кивнула йому здалека головою. Красильников не мав сміливости підійти ближче. Сам господар — Микола Миронич посередині сальону — сильний черевань, виглядав як кінь у будуарі.

Красильников підійшов з острахом:

— Ще раз дозволю собі побажати в такий день — —

Микола Миронович звернувся до якогось багатія, з яким розмовляв і бомкнув:

— Це мій свояк... Красильников, Петро Макарович.

— А! — видав із себе звук гість.

Господар сказав до жінки солоденьким голосом:

— Но, серденько, тепер уже можемо сідати до обіду!

„Мабуть ще на мене чекали" — подумав гордий Красильников.

Красильникова посадили між книговодом Шиловим і головним прикажчиком Прокофієвим. Шилов і Прокофієв уперше почали ставитися до нього з пошаною, як до свояка їх хлібодавця. Спочатку почував він себе ніяково, бо бачив на собі зір господаря з другого кінця стола і доньки господаря теж перешіптувались, споглядаючи з усміхом на нього. Та коли почали пити горілку, він відразу підбадьорився, а при тоастах з вином став зовсім сміливий і веселий. Відчував, що на серці стало йому тепло і не сумнівався, що тета і тіточні сестри завсіди любили його та шанували, хоч цього не показували по собі.

„Варвара Василівна дуже симпатична і щира особа. А як гарно ще виглядає на свої літа. І дядько теж добрий чоловяга... А товариство яке добірне!"

Звертаючись до своїх сусідів, не міг стриматись від вияву своїх почувань:

— Я сирота, сам-саміський на світі. Якби не дядько і тітка, пропав би зовсім. А вони пригорнули мене, як свояка, добрі для мене. От, хоч би нині прислали за мною свого льокая, і цей прийшов та й каже: „Без вас, казали пан, до обіду не сядемо". Я і не старався за це, але вони самі це розуміють... памятають за свою рідню.

І як почав, оповів усе, що лежало йому на серці.

— Ти чого так розбалакався, паничу? — почув за собою якийсь сильний голос.

За ним стояла Варвара Василівна. Він і не помітив, що його сусіди вже встали були від стола і прощались. Гості ще раз дякували господарям. Красильников підійшов і вклонився тітці:

— Дозвольте і мені подякувати за честь!

— Яка честь! — усміхнулась Варвара Василівна — що тобі до голови прийшло!

Її доньки стояли поруч і хіхікали. Красильников збентежився.

Тітка кивнула на нього і відвела його на бік:

— Чому ти не сидиш скромно і тихо, тільки заводиш за столом голосні розмови? Що тобі в голову влізло? Не вмієш у порядним домі поводитись. Як тобі здається, чому ми тебе запросили?

— Як свого свояка — вигикав збентежений Красильников.

— Який ти там свояк! І навіщо ти вилізаєш у товаристві з таким свояцтвом? Це нам не подобається. Отже скажу тобі правду. Ми покликали тебе сюди тому, що недобре, коли до обіду засідає тринацять осіб. Ціла честь, яку ми тобі зробили то та, що ти нині — чотирнацятий. А це трапляється рідко!

Перекл. в. г.

Відкриття VIII-ої вистави А. Н. У. М.

8-го ц. м. відкрила Асоціяція Незалежних Українських Мистців свою чергову, восьму виставу. А.Н.У.М. збільшилась новими мистецькими силами, що творять окремий гурт у Варшаві. У виставі взяли участь: із старшого покоління: О. Архипенко, Н. Білецька, М. Бутович, В. Гаврилюк, С. Гординський, О. Грищенко, Л. Ґец, М. Дольницька, І. Іванець, Д. Іванцев, П. Ковжун, Е. Козак, О. Кульчицька, О. Лятуринська, Г. Мазепа, В. Масютин, Я. Музика, М. Осінчук, Л. Перфецький, Р. Сельський, О. Сорохтей, П. Холодний (син). Із молодших: В. Баляс, Я. Гавран, Р. Ганкевич, Ф. Ґалиш, Б. Доманик, Т. Кузьмович, В. Манастирський, А. Петрушевич, Б. Яцкевич, Р. Шостак.

На відкриття вистави явилось цим разом так багато гостей, що відвідувачі ледви мали змогу найти доступ до деяких образів. На кільканацять образів найшлись таки відразу покупці.

Вся вистава присвячена митрополитові Шептицькому, як меценатові нашого мистецтва, і цій думці дав вислів М. Голубець у такій своїй промові, якою відкрив виставу:

Достойні Гості!

Вітаємо Вас на VIII-ій з черги виставі Асоціяції Незалежних Українських Мистців. В її задумі та організації присвічувала нам думка — зшанувати заслуги Митрополита-Мецената. Піетизм, з яким український мистецький світ ставиться до Того, що допоміг найти себе й виявити цілому поколінню мистців з такими іменами, як Бойчук, Сосенко та Новаківський у проводі, не тільки оповив нашу імпрезу атмосферою святоточности, але й причинився до її повноти й направду непересічного рівня.

Участь у виставі приняли всі, що мають і вміють щось сказати в мистецтві.

Від добре заслуженої, всім нам дорогої та усіми щиро поважаної піонірки нашої образотворчости п-ні Олени Кульчицької, через найзамітнішого експонента українського мистецтва на світовому форумі — Олександра Архипенка, при співучасти майже всіх членів АНУМ-у, аж до молодої, а вже так гарно розвиненої аванґарди наших товаришів з Варшави.

Усі ми, згідно й однодушно, щиро й невимушено, у спосіб найбільше для нас відповідний і промовистий бємо оце чолом перед великими заслугами Митрополита-Мецената. Почуття глибокої пошани та щирої вдячности для сідоглавого Князя української Церкви, єднається в наших серцях з невимовною радістю, з якою вітаємо оце в нашому гурті молоденьких адептів українського мистецтва з Варшави.

Низка картин, з якими вони стають оце перед українським громадянством, цеж їх перші спроби, перші осяги на шляху до розвязки безупинно назріваючих проблем образотворчости. Та повага, з якою вони до тих проблем підходять, розсудливість у доборі засобів виразу та вдумчива стриманість в оперуванні формальними вальорами, свідчить про те, що психіка та ментальність тих молодих людей виключає всяку дешевизну й погоню за легкими, а якжеж нетривкими й безвартісними ефектами. Вперта та послідовна праця, якої висліди бачимо в їх експонатах, підсилена вродженою талановитістю та культурою, спасла їх перед маривом снобізму та дилетантизму, якого жертвою впало так багато наших молодих мистецьких сил.

Наші попередники від Корнила Устіяновича до Петра Холодного — проломали перші леди; ми промощували намічені піонірами шляхи; ті, що йдуть по нас, мають уже всі дані на те, щоб дійти до мети — до апогею великого українського мистецтва — европейського по формі, національного по суті.

Підсумки еспанської громадянської війни.

Французькі урядові кола обчислюють, що за час громадянської війни еспанська господарка потерпіла втрату на яких 20 міліярдів пезетів: за винятком галузей, необхідних для війни, ввесь есп. промисл завмер, 900 есп. кораблів стоїть бездільно у пристанях, рільники управляють ледви половину піль. У закордонній торговлі втратила Еспанія коло 200 міліонів пезетів.

ПРИЧИНИ і НАСЛІДКИ.

Дуже часто незначна річ може поважно заважити на житті людини. Коли щось такого заістнує, люди тоді звичайно здивовано кивають головами і приговорюють: „Хтож би був цього сподівався!“

Ціла справа у тому, щоб ту „незначну річ“ оцінити якслід, завчасу передбачити, які може вона принести наслідки і відповідно до цього поступити; спізнене здивування небагато людині поможе.

Покажемо це на прикладі. Кожний признасть, що виграна льотерії більшої суми грошей може принести перелім у житті пересічного смертника. Цей перелім може принести така мала і незначна подія, як купно льосу. Хто бажає осягнути такий перелім, мусить завчасу все передбачати і на час подбати про льос. Кивати тільки головою і зідхати, коли довідаємося, що хтось інший виграв — це без сумніву річ спізнена і безцільна; тягнення вже минуло, а льосу ми не мали.

Коли хто не хоче спізнитись, а потім безцільно кивати головою, нехай памятає, що тягнення другої кляси 37 Державної Льотерії починається 1:. листопада і триватиме чотири дні.

—o—

Промова Гітлера в Мінхені.

БЕРЛІН, 9. 11. ПАТ. У роковини невдалого гітлерівського пучу з 9. листопада 1923 р. виголосив Гітлер у Мінхені промову такого змісту: „Ще недавно слаба і понижена Німеччина стала нині знову гордою і сильною державою, ввесь світ зясовує собі це. Можливо, що колись Німеччина мала більше симпатій, зате тепер має більше пошани; вона нічого іншого не вимагає від закордону. Під цю пору цілий світ горить, большевизм намагається знищити одну державу по другій. „Та не дармо кували ми 3 і пів років зброю — заявив Гітлер. — Нині ми вже не безборонні, лише окружені сталевим панцирем. Надійшов час, коли ми можемо без тривоги глядіти в майбутнє: оцінюємо небезпеку, але і зясовуємо собі нашу силу. Надійде день, коли всі держави будуть нам вдячні за те, що ми збудували гать проти большевицької навали“.

Ярослав Спольський вдруге перед судом.

В понеділок 9. ц. м. станув перед одиничним суддею окружного суду д-ром **Майковським** підс. Я. Спольський, (відсиджує тепер кару 4 р. і 8 м. вязниці за ОУН), якого прокуратор притягнув до відповідальности за провину зі ст. 143. к. з. Обвинувачував прок. д-р **Рудольф,** боронив обор. **д-р Кость Паньківський.**

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ?

Акт обвинувачення каже, що підс. Я. Спольський зізнаючи 2. грудня 1935. р. як свідок у варшавському процесі проти Ст. Бандери і товаришів відкликав свої слідчі зізнання, бо їх вимусила поліція биттям і зливанням зимною водою, підсудний був вичерпаний фізично та психічно і тому зізнавав під диктатом поліції.

Далі підсудний зізнав, що підчас його переслухання в липні 1934. р. на поліції, прийшов до кімнати, де зізнавав підсудний, начальник вязниці Войтіх Лончинський, потягнув підсудного і візвав його, щоб він встав. Колиж Спольський не зробив цього, тоді Лончинський вдарив його в лице і кілька разів у груди. В. Лончинський та поліційні агенти, які переслухували підс. Спольського, заперечили ці закиди. Така тактика — кінчить акт обвинувачення — є згідна з вказівками ОУН як поводитися у слідстві.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНОГО.

Підс. Я. Спольський заперечив, щоб його били поліційні агенти. Підкреслив лише, що його переслухували поліційні агенти 9 днів і ночей без перерви. Підсудний був вичерпаний до краю психічно та фізично і тому його зізнання вимушено. Піддержував тезу акту обвинувачення, що поліційні агенти зливали його зимою водою, щоб привернути підсудному притомність, та що тодішній начальник львівської вязниці В. Лончинський вдарив підсудного кілька разів у груди і в лице.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

Суддя переслухав 5-ох прокураторських свідків, а саме **В. Лончинського,** начальника вязниці з Кракова та поліційних агентів, **Тадея Щенсного, Владислава Хімяка, Сотера Островського і Тадея Ґрінчака,** які заперечували всі закиди підс. Спольського. Перший свідок признав лише, що підс. Спольського переслухували в перехідній кімнаті та що він покарав підсудного мабуть 2 днями темниці за напис на ложці. Підсудний і обор. д-р К. Паньківський поставили низку питань до цього свідка і до поліційних агентів. На питання підсудного св. Лончинський не хотів спершу відповідати кажучи, що не розуміє української мови, чи пак багато висловів, бо знає лише російську мову. Пізніше таки відповідав на питання підсудного, ставлені в українській мові, кажучи, що його не бив, ні не входив до кімнати, де підсудного переслухували. Цей свідок запевняв, що йому не складали звіту, що підсудний підчас свого безперервного переслухування почав голодівку.

Згадані свідки, поліційні агенти, запевняли, що з підсудним підчас переслухування поводилися культурно, не били його, не зливали зимною водою, не переслухували ночами, хіба що найдовше до 10-ої год. вечором.

Св. Т. Щенсни запевняв, що підсудному навіть давали підчас його переслухання друге снідання і підвечірок. Колиж д-р К. Паньківський запитав цього свідка, чи вязничний регулямін передбачує друге снідання і підвечірок для арештованого, свідок відповів, що підс. Спольський діставав друге снідання і підвечірок з комітету допомоги політичним вязням. На питання підсудного чи свідок переслухував його до [illegible] опісля сам ішов спати до сусідної кімнати на канапу, а його переслухував далі поліційний агент Бабяж, св. Щенсни заперечив і додав, що підчас переслухання змінявся зі своїми товаришами підчас обіду. Свідок не пригадував собі, щоб підчас переслухання підс. Спольський сидів на табуретці з гудзами, на якому дуже болюче було сидіти. Св. Щенсни не пригадував собі теж на дальші питання підсудного, коли його переслухував і тому слухували 3—5 днів. Признав теж, що переслухував підсудного враз зі св. Щенсним та що тим переслухуванням був втомлений. Одначе підсудний не був втомлений ні не згадував нам — казав свідок — бо якби казав, були би переслухування перервали. Чи підсудний вів голодівку підчас переслухування свідок не пригадує собі. Тому підсудний просить суддю, щоб зажадав актів вязничної влади, з яких вийде, що в шестому дні свого переслухування почав голодівку. Її підсудний перервав по 38 годинах, як уже фізично і психічно заломився.

Св. Сотер Островський, зізнав, що переслухував підсудного зі св. Ґрінчаком лише доривочно. Св. згадав, що прийшов одного дня в 7-ій рано і бачив, що св. Хімяк був такий перемучений, що куняв над протоколом. Тому цьому свідкові ставив питання оборонець і підсудний, як довго слідство тягнулося в ночі. Свідок згадав, що цим раз слідство перетягнулося довше, бо було багато підсудних. До того вели його у пришвидшеному темпі, бо йшло про вбивство мін. Перацького.

Суддя відхилив кілька питань підсудного до свідків, як довго вони переслухували інших підсудних (з недавнього львівського процесу).

Св. Фурман не прийшов і тому прокуратор за згодою обох сторін відчитав доказ його переслухання.

По відчитанні вимкків протоколу у справі зізнань підсудного у варшавському процесі обор. д-р К. Паньківський поставив внесок, щоб суддя переслухав ще таких свідків: **Ірину Хомяківну**, і засуджених: **Адріяна Горницького, Володимира Янова, Ярослава Стецька, Осипа Мащака та Івана Равлика.** Оборонець згадав, що перед першими двома свідками підсудний жалувався вже у вересні 1934. р., що нач. вяз. Лончинський бив його, а всіх ін. свідків на обставину, що їх теж переслухували органи державної поліції днем і ніччю та не давали змоги ні відпочати ні спати.

Суддя переслухав лише перших двох свідків, інших свідків казав відвести вязничній сторожі з коридора до келії.

Св. Адріян Горницький, 22. р., каже, що сидів з підсудним у сусідній одиничній келії і від нього довідався при кінці серпня 1934. р. вистукуванням через стіну, що поліційні агенти переслухували підс. Спольського 9 днів і ночей без перерви та що нач. Лончинський вдарив його в лице і в груди. Свідка переслухували теж 4 дні і ночі безперерви а пол. агент Бабяж заявив свідкові, що так само переслухували Спольського.

Св. Ірина Хомяківна зізнала, що її переслухували тоді, коли зізнавав Спольський, лише в іншій кімнаті. Підсудного бачила раз у коридорі зовсім виснаженого. На питання оборонця свідок каже, що її теж переслухували 12 діб без перерви. Від співвязнів знає, що Спольського переслухували 9 чи 10 днів. На питання підсудного каже, що він сидів у темниці, бо бачила, як його туди вели. Чула від вязнів, що в темниці не можна сісти, ввесь час треба ходити, не виводять на прохід ні не дають пакунків, не палять та відбирають тепле білля. Знає, що в темниці сиділи: В. Янів, І. Равлик, Я. Стецько та інші.

ПРИСУД.

Прокуратор   просив лише, щоб суд покарав підсудного по думці ст. 143. к. з.

По промові оборонця та підсудного суддя по 5-хвилинній перерві оголосив присуд, засуджуючи Я. Спольського на 6 місяців вязниці. Засудженому зачислив суддя слідчий арешт і звільнив від судової оплати. Суддя приняв, що до протоколу зізнань підсудного з варшавського процесу вкралася помилка про побиття його поліцією і тому суд увільнив підсудного від цього заміту.

—o—

Катальонці хочуть рятувати Мадрид.

АНДАЇ, 9. 11. ПАТ. З Барсельони повідомляють, що члени катальонського уряду є в постійнім контакті з генеральним консулем СССР. Антоновом-Овсієнком і відбувають із ним майже кожного дня конференції в консуляті. Антонов-Овсієнко бере участь у всіх вічах і промовляє в імени совітської робітничої кляси та заохочує до „боротьби з фашизмом", обіцюючи поміч Москви.

НЕ МОЖНА ВИЇЗДИТИ ЗА КОРДОН.

В останнім тижні вислали з Барсельони кілька тисяч катальонських міліціонерів на підмогу червоним у Мадриді. У всіх околицях в Еспанії, що є ще під владою червоних **заборонив уряд видавати пашпорти на виїзд за кордон усім мужчинам від 18—30 літ.**

З Барсельони повідомляють, що катальонські анархістичні чинники домагаються введення масового террору. Тому протиставляться інші партії людового фронту та през. Компаніс, який змінив 3 смертні присуди на досмертну вязницю. Присуди „людових трибуналів" мусять бути затверджені тепер міністерством справедливости.

Реєстрація безробітних.

Комітет Допомоги безробітним перeводить реєстрацію безробітних, щоденно в т-ві „Сила", Львів, Краківська 17. I. п. Години урядов. від 10—12 передполуднем та 6—9 вечором.

Зголошуватися лише з документами!

На безробітних зложили:

Центросоюз — вагон бараболь, В-во Дешевої Книжки 250 зол., В-во „Нове Село" 100 зол., В-во „Неділя" 75 зол., Політичні вязні львівської вязниці з нагоди 1. листопада 51.45 зол., „Дендра", фабрика кілків 25 зол., В-во „Фронтом" 5 сотн. вугілля, Торг. Пром. Банк 5 зол., Працівники друк. Медицький-Тиктор 18.10 зол., Д-р Вохшлик, Львів 5 зол., Хуст Марія, Львів 5 зол., С. і І. Махник, Гута Зелена 5 зол., Робітники зорганізовані в Т-ві „Сила" ухвалили зложити одноденний заробіток, з того вплатили 36 зол.

Задеклярували без означення суми: Маслосоюз, „Золотий Колос", К. І. Р.

Гроші слати на Торг.-Пром. Банк, Львів, Городівицьких 1, для „Сили". Натуралії слати до Т-ва „Сила", — вул. Краківська 17, I. п. від год. 10—12 рано і 6—9 вечір.

—o—

НОВИНКИ.

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глувеського, Львів, пл. Капітульна 3. I.,** тел. 54-46. **Найпевніша льоката гроша.**

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри,** матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 66-100

— **„Вечір Стрілецької Пісні"** 12. листопада ц. р. в год. 8. вечір у салі Театру Ріжнородностей. Передпродажа білетів у Кооп. „Пласт" при вул. Руській ч. 3.

— **Важне для Скільщини!** Заходом всіх українських товариств у Сколім відбудеться в салях Захисту „Вистава українського промислу" в днях від 15.—22. ц. м. Святочне відкриття 15. ц. м. в год. 12. Відвідувати можна щодня від год. 9—19. Підчас вистави будуть виголошені реферати про рідний промисл, як також буде висвітлена кіно-фільма з рідної продукції. Вступ на салю вільний.

— **Концерти Любки Колесси.** Відома наша піяністка Любка Колесса виступить 1. грудня ц. р. на концерті в Празі. Передтим дасть два концерти в Льондоні, які там призначені на 7. й 14. листопада. В жовтні (26.) виступала в концерті берлінської фільгармонії.

— **До Боротьби.** Під таким наголовком появилася у Львові з датою 8. ц. м. одноднівка українського пролетаріяту. Зміст цієї одноднівки цінний і дбайливо зредагований, має різке протикомуністичне вістря та накликує українське робітництво організуватись виключно в українських робітничих організаціях. Головним завданням українського робітництва є боротись: за єдність українського робітничого руху з соціяльно-господарськими й культурно-національними змаганнями цілого українського народу.

— **Посвячення нового водотягового збірника** у Львові відбулося 7. ц. м. за Зеленою рогачкою. Новий збірник має містоти 12.000 куб. метрів, отже підніс містоту водотягових збірників у Львові до 220.000 куб. метрів. Це значить, що при повному наповненні запас води рівняється піводенній середній консумції.

— **Шкільний протиалькогольний конкурс.** На внесення польського протиалькогольного союзу міністерство освіти розпорядило конкурс для нижчих і середніх шкіл з цілої Польщі за найкраще шкільне завдання протиалькогольного змісту. Тема звучить: „Тверезість в життю родини". Вплинуло 588 задач зі 165-ох шкіл. Оцінку перевели члени союзу вчителів абстинентів. Відзначили 20 праць. Їх автори дістали книжкові нагороди. Союз учителів абстинентів оголосив цього року за згодою шкільної влади конкурс на взірцеву шкільну лекцію протиалькогольного змісту. Зпоміж надісланих праць признали нагороди працям Ст. Чарнецької з Познаня й О. Годисівної з Познаня.

— **Тартаки державних лісів** у Польщі переробляють річно 1,500.000 кубіків дерева, 95 прц. чатинних дерев (сосна, смерека, ялиця) і 5 прц. листяних (дуб, ясінь, бук і ін.). З цього сирівця тартаки продукують 922.000 кубіків тертих матеріялів. Кошти обрібки в державних тартаках 1 кубіка сирівцю 1930-31 доходили до 10.71 зол., а в 1934-35. р. — 6.19 зол. Кілько дерева зідають приватні тартаки, не знаємо. І чи не будуть щезати дальше рештки наших борів і лісів, коли ще й багацько дерева вивозять за кордон.

— **Бараки для бездомних.** В Голоскe Малім біля Львовом посвячено пять бараків для бездомних, які побудувала управа міста Львова коштом 70 тисяч зол. Один барак призначений на спільну світлицю й захоронку для дітей.

— **По гуцулах і бойках возять ходачкову шляхту.** З турчанського повіту виїде на днях окремий потяг з прогулькою ходачкової шляхти, що живе в тих сторонах. Прогульку, яку організує туристичний реферат міністерства військових справ, огляне Краків і Ченстохову.

— **До Палестини.** Крізь граничну стацію Снятин—Залуче переїхав транспорт жидівських емігрантів з Польщі до Палестини числом 220 осіб.

— **Староста з Городенки.** Едвард Скшинський перенесений до Кремянця на місце старости Стефана Чарнецького, який став куратором кремянецького ліцею.

— **Львівська хроніка.** Львівську поліцію повідомлено, що пропало пятеро осіб одного дня. З кульпарківського заведення втікли 18-літній Ришард Грат і 25-літній Казимир Вісневський. — При вул. Полтвяній отроїлася вероналем 43-літня Михайлина Дорош.

— **Гроші — смерть.** В чагарнику біля гостинця під селом Енджеїв знайшли укритий віз з кіньми, яким позавивано шматами голови. На возі лежало тіло 19-літного Едварда Годлевського, сина господаря із села Якубів. Тіло мало глибокі рани в череві і грудях. Стверджено, що Годлевський вертався із Варшави з 21-літнім Станиславом Доманом і мав при собі 200 зол., які дістав за проданий овес. Грошей при ньому не знайшли. Підозріння паде на Домана, якого арештовано.

— **Напад бандитів.** До мешкання купця Ізака Вальдмана в Лаврикові раваського повіту застукали в ночі якісь напасники, а коли ніхто не відзивався, почали стріляти з крісів і вибили отвір у дверях. Діставшись до мешкання, зажадали грошей і дальше стріляли, при чому ранили жінку та сина Вальдмана. На крик сина, напасники втікли, при чому підпалили стайню. Вогонь перекинувся на мешкальний дім, що згорів до тла.

— **Краєва хроніка.** У Станиславові засудили Макса Келера на 8 місяців вязниці за те, що хотів перекупити урядовця ПКУ сумою 200 зол., щоб відложив військову службу для Оскара Рубінгера. — На залізничому шляху Станиславів-Бучач біля стації Озеряни малолітній Михайло Гузан обкинув потяг камінням і вибив вікно другої кляси. Скло зранило кпт. П. Бату, що находився в цьому переділі. Справою занялася поліція. — На шляху лісової залізнички між Долиною і Турею Великою зударився візок, яким їхало 8 осіб, з льорою, при чому всі пасажири потовклися, а жінка лісничого Янина Ногонь поломила собі ноги, разом з 3-літною дитиною, що теж вийшла з катастрофи зі зломаною ногою. — В Зіболках пов. Жовква згоріла на лісничівці стайня зі сіном вартости 3.500 зол. на шкоду оо. Домініканів.—У Стрию на вул. Лани вмерла з голоду незнана жебрачка. — Біля залізничого двірця в Зимній Воді львівського повіту робітник Ал. Масюк побився з Ал. Сліпаком із Суховолі, який пробив його ножем на смерть.

— **Ендецькі бешкети у Варшаві.** Варшава була 9. ц. м. тереном ендецьких бешкетів, з нагоди річниці смерти студ. Вацлавського. Після богослуження уформувався похід студ. молоді, що вирушив у напрямі Краківського передмістя. Поліція розігнала похід. Студенти зібралися на подвірі політехніки і відбули там віче. Коли появилася поліція, прийшло до сутички між демонстрантами і поліцією. Скріплені поліційні відділи завели лад і спокій. Багато провідників арештовано.

— **Облава в суді.** В Познані відбулася судова розправа проти злодіїв, що обікрали купця Цен-

товського на 2.000 зол. Підчас перерви в розправі увійшла до судової салі поліція й перевела облаву між публикою. Арештовано 25 відомих злодіїв, яких самоходом відвезли до слідчого уряду.

— **Летунські катастрофи.** В ночі на 8. ц. м. склалася під Варшавою летунська катастрофа, в якій згинули два польські летуни, інж. Ржевіцький та інж. Шнвер і два румунські старшини, майор Пантазі й кпт. Попеску. — Як повідомляють з Москви, у віддалі 90 км. від цього міста розбився з невідомої причини совітський літак, що летів з Кенігсбергу. Згинуло 9 осіб, між ними пільот і механік та 7 пасажирів, між ними два японці.

— **Наукові й мистецькі нагороди м. Варшави.** Конкурсовий суд у Варшаві признав 6. ц. м. наукову нагороду проф. Чесл. Вітошинському і літературну Романові Колонецькому. Обі нагороди по 5.000 зол. Крім того признано музичну нагороду Ад. Венявському і пластичну Ігн. Лопенському.

— **Зміни в українських гімназіях у Чехословаччині.** Як подає празький „Український Тиждень", в українській реальній гімназії в Ржевницях настали в останньому часі зміни у вчительському складі. Професор Є. Іваненко перейшов до державної гімназії в Мукачеві а відійшли проф. І. Майстренко й виховник П. Іржаківський. На засіданні кураторії Т-ва допомоги українським школам у ЧСР дня 23. жовтня ц. р. професорами гімназії призначені: доцент УВГІ д-р Е. Малик (природознавство), О. Сірополківна (математика) та інж. Г. Грицай (хемія). Виховником призначений д-р З. Тивонюк.

— **Кераміка з Підкарпаття в чеськім національнім музею в Празі.** Божена Мерговтова подарувала чеському національному музеєві свою велику збірку кераміки з Підкарпаття, що складається із 700 ріжних предметів. Цю збірку вона збирала 17 літ. В ч. 44 ілюстрованого тижневика „Пестри Тиден" є коротка інформація про цю збірку з кількома ілюстраціями.

— **Штучний мармор XI. століття.** На одній з кольон центральної частини Софійського собору в Києві відкрили штучний мармор XI. ст., зроблений під рожевий неаполітанський. Майстри XI. ст. виробляли штучний мармор для поираси Софійського собору на вапні. Вапняче тісто вдавлювалося в кольону, після чого мистець накладав потрібні фарби. Тим пояснюється велика схожість рисунку штучного мармору із справжнім. Справу довершували майстерне шліфування та полірування. Вражає виняткова міцність штучного мармору. За 900 років, що минули з часу побудови собору, мармор майже не потерпів, хоч підчас останніх реставраційних робіт 1843—53 рр. шви цегляної кладки кольон були вкриті масляним шпадльованням, а штучний мармор попемзований.

— **Про історію літератури та культуру Підкарпаття** вийшла мадярська книга С. Бонкала, б. професора української мови в будапештськім університеті. Автор, родом з Підкарпаття, подає на 77 стор. обєктивну студію, сперту на широку літературу предмету, в якій не бракує і чеських джерел.

— **Совітські школи без зшитків.** Совітська преса повідомляє про великі недостачі в совітських школах. М. і. шкільна молодь не має зшитків і тому годі вести науку писання. Потрібно 54 міліони зшитків, щоб сяк-так зарадити лиху, совітська влада пробувала доставити школам якісь зшитки, але з паперу, який показався нідочого. І совітські школи далі не мають зшитків.

— **Бугай спричинив залізничу катастрофу.** Так сталося біля Вайстону, в канадійській провінції Саскачеван, де через бугая вискочив із шин потяг на канадійській державній залізниці. Машина і тендер перевернулися, а 10 вагонів вискочило з шин. У катастрофі згинули машиніст і топник.

— **Смерть від недостачі повітря.** В копальні „Віктор III—IV" у Вестфалії сильний землетрус викликав обсунення верств вугля. Звалища вугля загородили відворот двом вуглекопам, які згинули тому, що не стало повітря.

— **Перевтома шоферів причиною катастроф.** Тому що число самоходових катастроф постійно збільшується внаслідок перевтоми шоферів, голяндський парлямент видав закон, який обмежив число годин праці шоферів.

— **Люксусовий ресторан у підводному човні.** Один з найбільших ресторанів у Ню Йорку купив підводний човен і уладив там з комфортом ресторан. Сталеві плити на поверхні човна заступили частинно великими шкляними тафлями й тому гості зможуть оглядати морську фавну, освітлену рефлекторами. Кожного вечора в год. 11-ій відпливає підводний човен милю від побережжя і занурюється на дно. В цім оригінальнім ресторані подають лише морські риби і раки. В ресторані може поміститися лише 16 осіб. Тому не диво, що всі місця вже на кілька тижнів наперед заповнені. Човен випливає в води в год. 1-ій вночі і вертається до порту.

— **Підготова до світової вистави в Ню Йорку.** Дирекція світової вистави, яка відбудеться у Ню Йорку 1939 р., почала вже підготовну працю. Вистава відбудеться над озером Флешінг на просторі 1216 акрів, а кошти будови сягатимуть 125 міл.

— **Учителі не дістають грошей.** В багатьох районах СССР учителі не дістають платні. 11 керманичів районових фінансових виділів та провідників виділів народньої освіти потягнули до судової відповідальности за припинення платень.

— **Бактерії в Мертвому морі.** Дотепер учені були переконані, що в воді Мертвого моря нема ніяких живих організмів з огляду на велику кількість соли, потасу та інших мінералів. Одначе досліди одного з професорів єрусалимського університету виказали, що в Мертвому морі живе кілька родів організмів. Дослідивши прібки морської води професор переконався, що в Мертвому морі є три роди організмів мікроскопійних розмірів. Є це коротенькі бактерії, паличкуватого вигляду. Тому учений з Єрусалиму веде далі розсліди над морською водою.

— **Важна новинка у текстильній техніці. Американський інжинір винахідником нового полотна.** Американські часописи повідомляють, що в останньому часі появилося в торговлі нове полотно, яке перевищує своїми прикметами дотеперішні волоконні вироби. Винахід цей зробили ще перед роком, одначе це біле полотно по довгих і докладних пробах щойно тепер появилося у продажі. Спосіб фабрикування цієї нової тканини опатентували. При фабрикуванні тканина переходить складний процес ушляхотнення, завдяки якому набирає багато своєрідних прикмет. Визначається вона незвичайною тривалістю в ужитті, не має жадної апретури, є гладка, без мошку і легко переться. Також на краєвім ринку появилися тепер ці опатентовані тканини, які продають під назвою „Арлен". Патент цей придбала фабрика виробів бавовняних Брати Чечовічка в Андрихові.

— **Зима** надійшла значно вчасніше, як попередніми роками. Також Батя засобив свої крамниці вчасніше в теплу обуву. Вже тепер можете Пані закупити у всіх крамницях Баті теплу обуву на зиму.

З театру.

ВИСТАВА „НАТАЛКИ ПОЛТАВКИ" У ВЕЛИКОМУ ТЕАТРІ ДЛЯ ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ.

Серед нашого громадянства помітно, з дня на день, росте зацікавлення виховними справами. Це дуже відрадне явище треба вітати з найбільшою радістю. Досі було так, що поза тісним кругом людей, які з обовязку мали на увазі справу виховання молоді, мало хто нею цікавився. Цей зріст зацікавлення виховними питаннями з погляду на саму їх вагу є у великій мірі заслугою батьківських гуртків по школах, з яких деякі не обмежуються у своїй діяльности тільки до харитативних завдань, а мають уже й на оці справи культурно виховного характеру.

З ініціятиви меткого, охочого до праці Батьківського Гуртка, що істнує при філії державної гімназії з українською мовою навчання у Львові, при гарячій підтримці Управи цієї гімназії та за прихильною підтримкою Кураторії відбулася у Львові, дня 5. ц. м., у Великому Театрі окрема вистава „Полтавки" для молоді львівських шкіл. Шкільні вистави для молоді, в яких беруть участь першорядні мистецькі сили — це та щаслива новина, що має безсумнівне, велике виховне значіння. Треба тільки пригадати й освідомити собі, як глибоко вpainting зуються в душу ті враження, що їх відносить людина в своїй молодості, коли глядить на сценічну гру великого мистця. Такі враження, чи краще переживання полишаються на все життя в памяті свіжими й незатертими. Живе слово великого артиста, його мистецька гра мусять мати багато сильніший вплив, ніж сама лектура. А костюми? А декорації? Все те ворушить молоду уяву, все те поширює й поглиблює знання. Ось чому то щасливу думку уладжувати шкільні вистави з обсягу своєрідного й европейського театрального репертуару, при участі визначних мистецьких сил, треба підтримати всім, хто тільки має до цього змогу. Очевидно треба дбати про добір. Коли йде про „Полтавку", то вибір був дуже доцільний. „Полтавка" має саме прикмети такого літературного твору, що не швидко старіється. Не швидко вона старіється, бо в ній є ясний відблиск народньої душі. Не швидко вона й постаріється, бо глибокі, щирі почування, що є її основою, — є прикметою молодости. [illegible] молодечого ідеалізму над практичним, [illegible] ним, життевим вирахуванням — це та [illegible] ма прикмета, що находить щирий відгук [illegible] повне зрозуміння саме в серцях молоді. [illegible] Ідейні цінності твору гарно й тепло [illegible] вияснив молоді проф. Я. Біленький, [illegible] мова випередила саму виставу. Поруч [illegible] конавцями поодиноких роль були [illegible] ші наші сучасні оперові сили, що виступали [illegible] виробленим проводом дир. Антона Руд[illegible] го. Внесли вони стільки тепла, стільки [illegible] Марія Сокіл), стільки тонкої культури [illegible] відречення (п. Леся Кривіцька), стільки [illegible] менту й життерадісного настрою (пп. [illegible] Романовський, Сорока), що все це разом [illegible] ром пісні мусіло не тільки припасти до [illegible] би молоді, але й втиснутися в її душу [illegible] незатертим слідом. Жаль тільки, що не вся [illegible] лодь мала змогу побачити й почути „Полтавку" у Вел. Театрі. Можеб повторити, тим більше, що 3-поверхова саля Великого Театру була вщерть виповнена дітворою і молоддю.

В. Радз[illegible]

З кіна.

Кіно „Атлянтік": „Пан із міліонами".

Скромний, тихий молодець з малого міста дістає нараз у спадщині 20 міліонів. Він [illegible] бить грати на трубі, писати вірші, проводить [illegible] пожежною сторожею. Аж тут нараз клопоти — [illegible] великоміське нюйорське життя, де кожний [illegible] і дибає на його гроші та честь. Талановита [illegible] портерка великого денника вміє так зручно [illegible] дійти до цього доброго, наївного міліонера, [illegible] проводить з ним цілі вечорі, а на ранок пише [illegible] для свого часопису довжелезні репортажі [illegible] дивоглядні звички провінціяльного чудака. [illegible] приходить момент, коли і цей чудак — [illegible] мальніша, зовсім розумна людина — закохується в тій, яка робить з нього карикатуру в часописі. І ясно — вона переконується, що [illegible] його. Головну ролю грає Гері Купер, усі [illegible] актори другорядні. Це велика хиба фільму, [illegible] тою приємної, погідної, з превеселими сценами, але дуже нерівної.

КІНО „КАСІНО": „АДО, ЦЕ НЕ ЛИШЮС".

Легка комедія варшавського виробництва [illegible] кількома добрими акторами: Фертнером, Зн[illegible] ською, Круковським, Герасінським, і коли не [illegible] кати в ній нічого більше, крім кількох веселих сцен і кількох добрих дотепів, можна світ[illegible] як довго тягнеться сеанс. Та вийшовши з [illegible] якстій відчуваєте, що з тої фарси не залишилося нічого. Інститутка дивною грою обставин [illegible] сить заступати рутиновану артистку на [illegible] автор оперетки виступає інкогніто як учитель музики в дівочім інституті; шкільний сторож [illegible] ступає лікаря — все це повязане шнурками французької фарси, але на екрані ніодна сцена не [illegible] ведена так, як цього можнаб сподіватись: [illegible] дівочий інститут, ані каварня, де сходиться богема, ані баль мистців, ані театральні куліси. [illegible] зроблене як за напасть, хитро-мудро невеликим коштом.

Зі судової салі.

ПРИСУД У РЯШІВСЬКОМУ ПРОЦЕСІ ОУН.

У суботу в ночі закінчилася в Ряшеві перед судом присяглих розправа проти Володимира Кобільника з Дрогобича, обвинуваченого [illegible] приналежності до ОУН.

Після промови прокуратора й оборонця д-ра Загайкевича, трибунал після наради видав присуд, яким засудив Кобільника на три роки вязниці із зарахуванням слідчого арешту та втрату громадянських і почесних прав на [illegible] літ.

Всячина.

КОВБЕК У ПАРИЖІ.

Комісар у Гаврі, що провірював документи пасажирів, які приїхали перед кількома днями зі Злучених Держав, незвичайно здивувався, [illegible] ли один молодий, елегантний мужчина, що приїхав на кораблі „Ля Фас" виказався йому паспортом із жіночою знимкою. — Невже це ваш пашпорт? — запитався комісар. — Мій. Правда, це старий документ, виданий на прізвище панни Ковбкової... Одначе я став мужчиною і їду до Праги змінити документи. Справді [illegible] пасажир був ославленою чеською спортсменкою Ковбковою, що недавно перемінилась у мужчину і, як кажуть, тепер знов перемінюється в [illegible] ку. Ковбек приїхав до Парижа і виступає [illegible] кабаретах.

ПОЖЕЖА, ЩО ТРІВАЄ 50 ЛІТ.

Уряд Злучених Держав організує нову спробу згасити пожежу, що тріває ще від 1883 р. Почалася вона підчас гірничого страйку в стейті Огайо. Гірники покинули працю, але адміністрація копальні заанґажувала до праці муринів, щоб страйк зломити. Коли мурини почали працю, страйкарі розіллялн у підземеллях нафту і підпалили її, щоб налякати страйколомів. Від нафти занялись деревляні підпори копальні і обильні зложа чорного вугілля. Всі зусилля погасити пожежу покінчились невдачею. Вугілля горить уже 50 літ і досі згоріло, як обчислюють знавці, більше, як 12 міліонів тон. Акційна спілка збанкротувала, робітники розійшлись по інших місцях, а ціла оселя перемінилась у безлюдний пустар. Тому що під землею є ще більше як 50 міл. тон вугілля, уряд хоче ще раз спробувати погасити цю підземну пожежу.

—o—

Дописи.

РАВА РУСЬКА.

Зразковий кружок „Р. Ш.". Кружок Рідної Школи у Вербиці оснований у 1929 р., як перший у селі равського повіту. В селі є читальня „Просвіти", т-во „Сокіл", кружок Сільського Господаря та інші установи. Кружок „Р. Ш." у Вербиці належить до найкращих кружків у повіті, бо у проводі його стоять щороку громадяни, які з повним зрозумінням та вміло ведуть рідношкільну працю. На окрему згадку у праці кружка заслуговує те, що він уже два роки веде курс кошикарства, а в цьому році дитячий садок, що тріває від 4. 7. до 15. IX. До садка зголосилось було 40 дітей, та на жаль, через незрозуміння деяких родичів до садка ходило тільки 27 дітей. Занедбання тих родичів слід оправдати хіба тим, що не всі вони оцінили як слід і зрозуміли подані вказівки і вимоги щодо спільного харчування дітей у садку. Провідницею садка була п. Мушинська Марія, абс. сем. зі Львова, що виязалася зі свого обовязку вдоволяюче. За час істнування садка уладила вона з дітьми „Свято Матери" і два дитячі пописи, які пройшли з повним моральним успіхом. Позатим провідниця щонеділі і свята відбувала ширші сходини родичів, на яких обговорювала справи, звязані з веденням садка і вихованням молоді. Садок закінчився святочними сходинами місцевих дітей і громадян. На сходинах висказали всі присутні громадяни повне признання і подяку провідниці і старшині кружка за ведення садка, зокрема п. Пушкареві Грицеві за грошеву допомогу. Ті, що не посилали дітей, жалували потім, що занедбали свій батьківський обовязок.

Курси в Раві Руській. Заходом Ради Повітового Союзу Кружків „Рідної Школи" в Раві Руській основано 3-місячний курс крою і шиття, получений із навчанням ручних робіт для жіноцтва повіту. На курс ходить понад 12 дівчат із повіту; веде його заанґажована кваліфікована вчителька, с. служебниця Мавра. Курс приміщено в домівці Т-ва „Український Народній Дім" у Раві. Курс відкрив 3. XI. довшою промовою секретар Ради п. Совяк Степан, висовуючи мету і значіння курсу. Того самого дня відбулося заходом філії „Сільського Господаря" у Раві Руській також отворення 3-тижневого ветеринарійно-господарського курсу для селян повіту. На курс ходить 14 селян. Курс приміщено в домівці Українбанку „Віра". Ведуть його фахові сили. По закінченні ветеринарійно-господарського курсу організує філія „Просвіти" на грудень ц. р. 4-тижневий освітньо-кооперативно-куховарський курс для мужчин і жінок із повіту. З уваги на те, що метою уладжуваних щороку курсів є виховати кадри активних громадян, яких завданням буде вміло вести працю на місцях, усі установи повіту повинні докладати зусиль, щоби з їх місцевостей брало у курсах якнайбільше число здібних громадян.

—o—

Спорт.

СОКІЛЬСЬКИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ.

В неділю 8. ц. м. відбувся осінній сокільський біг навпростець, що до нього стануло 7 дружин — 2 жіночі і пять мужеських.

Жіночий біг на трасі 1 км. виграла дружина Сокола VI. (Голоско) у часі 6:27 с. 2) Сокіл III. 6:40 сек.

Біг мужчин на трасі 2 км. виграла перша і друга дружина С.-Б. в однаковім часі 7:50 с. 2) III. С-Б. 3) IV С-Б.

ТУРНІР 4. УКРАЇНСЬКИХ ДРУЖИН.

Спортова секція т-ва українських реміснииків і промисловців „Зоря" зорганізувала у днях 7. і 9. ц. м. турнір чотирьох українських дружин, що є членами Л.О.З.П.Н. Першого дня грали: **Зоря — Луг 4:1 (1:0) і Україна — Степ 7:0 (5:0).**

Зоря перемогла заслужено Луг, що є найслабшою українською дружиною в Ц-клясі.

Степ держався несподівано добре. Найслабше грав воротар.

В другім дні грали:

Степ — Луг 2:1 (0:0).

Степ перетомлений змаганнями з попереднього дня грав слабо і не вмів використати перевагу, що її мав ввесь час. Гра на низькому рівні. Ворота здобули Гайдук і Паньчишин, для Лугу Мисак із карного. Дружини грали в таких складах:

Степ: Левкович, Литвин, Ґдуля, Чучман, Нестор, Герасимович, — Гайдук, Петріаський, Грицай, Горбань і Паньчишин.

Луг: Щибінський, Ковалів, Сулима, — Коцюкевич, Загородний, Камінський, — Сойка, Цимбрило, Жовнір, Мисак і Стельмах. Суддював п. Ліщинський.

Україна — Зоря 13:0 (6:0).

До цих змагань виступила Україна майже в повнім складі: Гуцул, Олійник, Скрегота, — Підлісецький, Воробець, Цимбала, — Краєвський, Хомишинець, Петрів, Мікльош і Магоцький.

Зоря грала у складі: Тибінка, Миськів, Зелінський, Гунька, Андріячук, Сія, Юськевич II., Крушельницький, Юськевич I., Микитин, Мікльош II.

Хоч Зоря була безсумніву слабшим противником, всеж гра була ввесь час цікава і скора. Зоря, що в ній більшість грачів грала колись у другій і навіть у першій Україні є тепер найсильнішою українською дружиною в Ц-клясі. Має вона незлу оборону й рухливого Мікльоша II. в нападі.

В перших хвилинах натискає Зоря, підїздить кілька разів під ворота України, але оборона і Гуцул дають собі дуже легко раду з нападом Зорі. По кількох хвилинах Україна перепроваджує цілу низку прегарних ефектовних акцій, які майже завжди кінчалися воротами. Повінь воріт почав у 10 хв. Петрів. У 13 хв. Хомишинець випускає прегарно Краєвського, який стріляє ворота не до оборони. В 15 хв. переїздить оборону Мікльош і добуває ворота. Три хвилини пізніше приземний стріл Петрова і мяч знову сидить у сітці. Дальші ворота здобула Україна зі стрілів Краєвського у 26 і 62 хв. Мікльоша у 33 хв., Магоцького у 53 і 75 хвилині, Хомишинця у 55 і 78 хвилині гри. Закінчив цю повінь Олійник, що стріляв у 82 хв. карного. Одні ворота добула Україна зі самобивчого стрілу оборонця Зорі.

В Україні найкраще грав напад, який не тільки прегарно комбінував, але й стріляв з кожної позиції. Інші лінії України давали собі зовсім легко раду з противником. Суддював п. Медицький, що мав доволі легке завдання, бо обі дружини грали справді по товариськи.

В загальнім вислідї турніру перше місце зайняла Україна.

Табелька турніру виглядає так:

1. Україна	2	4	20:0
2. Зоря	2	2	4:14
3. Степ	2	2	2:8
4. Луг	2	0	2:6

Нагороду, прегарну срібну чашу, що її фундувала відома українська бронзівнича фірма Ст. Фединського, у Львові, Ринок 9 вручив по закінченім турнірі голова Спорт. Секції Зоря п. М. Галушка, який в короткій промові заохотив дружини до дальшої праці над спортовим вихованням української молоді.

Всі інші учасники дістали срібні пляккети, що їх теж виконала згадана фірма. Щедрого жертводавця п. Фединського повинно українське громадянство памятати і його фірму піддержати.

СТАНИСЛАВІВ. ЛІГА — СТАНИСЛАВІВ 5:1 (1:1).

Змагання за чашу президента Польщі закінчились заслуженою виграною Ліги, яка грала в другій половині знаменито у всіх лініях. Перша половина була зовсім вирівнана. Ворота для Станиславова добув Заславський у 18. мін. Для Ліги вирівнав Водяк. В другій половині зазначується сильна перевага Ліги, якої атак грає концертово й добуває ворота зі стрілів Матіяса (1) і Скурп (3). В Станиславові добре грало оборонне тріо і в нападі незле Заславський і Грабаль. Суддя п. Савіцький. Публики 5.000 осіб.

Б. Л.

Памятайте при кожній нагоді, що за долю інвалідів відповідає той, хто післав їх до боротьби — Українська Нація! Обовязком цілої Нації:

Інвалідів відповідно забезпечити.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Сян — С. К. Польна 3:1 (0:1).**

Вповні заслужена перемога української дружини, хоч у першій половині Польна провадила 1:0. Всі ворота для Сяну здобув Турко, що був найкращим грачем на грищі. Суддював п. Далецький.

КРАКІВ. **Висла — Краковія 3:2 (2:2).** На цих змаганнях було 5.000 глядачів.

ЛЬВІВ. **Т. С. Л. — Погонь I Б 4:1 (2:1).**

ЛЬВІВ. **З. З. К. — II. Сокіл 5:4 (0:0).**

ЛЬВІВ. **Світезь — Зnесінчанка 4:1 (1:1).**

УСПІХИ ДОВБУША.

Останні змагання буковинського Довбуша закінчились доволі гарними вислідами, а саме змагання зі Стадіюл Ч. Ф. Р. Бокав дали вислід 1:1 і з Читата Сучивй в Сучаві 4:2. Мистецька табеля румунської Ц-дивізії виглядає по цих змаганнях так: 1) Довбуш 7 пунктів, 2) Стадіюл 7, 3) Гатм. Лука Арбори 6, 4) Макабі 5, 5) Трояни 2, 6) Вікторія 2, 7) Читата Сучивй 0.

ЧЕСЬКА ДЕРЖАВНА ЛІГА.

Русь — Моравська Славія 3:1.

Вкінці перша перемога Руси, цінніша ще й тому, що здобула її ужгородська дружина на чужім грищі та при чужій публиці. Русь має тепер однакову скількість пунктів із Мор. Славією, але покищо залишилась ще на останньому місці через гірше відношення воріт.

Інші висліди:

ПРАГА. Славія — Жіденіце 7:1 (2:1).

ПРАГА. Спарта — Вікторія Жижков 3:1.

ПІЛЬЗНО. Вікторія — Кладно 2:1.

ПРОСТЕЙОВ. Простейов — Наход 2:0.

С. К. Пільзно і С. К. Братислава не грали цієї неділі. В найближчу неділю, 15. ц. м. грає Русь із Кладном у Кладні.

Після цих змагань стан табелі такий:

1. Спарта	8	7	0	1	14	30:4
2. Славія	9	6	2	1	14	31:11
3. Простейов	9	6	0	3	12	24:17
4. Жіденіце	9	6	0	3	12	16:19
5. СК. Пільзно	9	5	0	4	10	21:15
6. Братислава	9	3	3	3	9	12:16
7. Наход	8	2	4	2	8	15:14
8. Кладно	9	3	1	5	7	20:17
9. Вікторія Жиж.	9	3	1	5	7	22:20
10. Вікторія Пільз.	9	2	3	4	7	10:15
11. Мор. Славія	9	1	1	7	3	8:27
12. Русь	9	1	1	7	3	10:38

ВІДЕНСЬКА ЛІГА.

Лібертас — Спортклюб 4:0; Постспорт — Гакоах 1:0

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

ЦЮРІХ. **Австрія — Швайцарія 3:1 (1:0).**

Змагання у рямках турніру за чашу Середущої Европи. Ворота для Австрії здобули: Віхан, Гензман і Біндер. Швайцарія добула почесні ворота зі самобивчого стрілу австрійського оборонця.

ЛЮКСЕМБУРГ. **Швайцарія — Люксембург 3:1 (1:0).**

Друга репрезентація Швайцарії виграла з Люксембургом.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Wladimir R. Zaloziecky: **DIE SOPHIENKIRCHE in Konstantinopel und ihre Stellung in der Geschichte der abendländischen Architektur.** Studi di Antichita cristiana publicati per cura del Pontificio Instituto di Archeologia cristiana. XII. ст. 271 + XXIV таблиць. Citta del Vaticano 1936. (Roma — Freiburg. Br.).

Paweł Szumowski: BYDŁO CZERWONE POLSKIE w świetle genealogiczno-genetycznych badań ksiąg rodowodowych i literatury with English summary. Warszawa, 1936. Str. 442, f. 8°.

Dr. Kamil Krofta: **DIE TSCHECHOSLOVAKEI und die Krise der kollektiven Sicherheit.** „Orbis" Verlag, Prag XII, Fochova 62. ст. 68, 16°.

ЖУРНАЛИ.

UROCZYSTOŚCI W SZKOLE. Warszawa, październik 1936. № 1. R. I.

MORZE. Warszawa, listopad 1936. R. XII. № 11.

PLON. Chorzów, listopad 1936. R. III. № 11.

UKRAINISCHE KULTURBERICHTE des Ukrainischen Wissenschaftlichen Institutes. Berlin, den 20. Oktober 1936. J. IV. № 27/28.

VÖLKERBUND. Geneve, 29. septembre 1936. № 166—170.

PROMETHEE, organe de Defense Nationale des Peuples du Caucase, de l' Ukraine et du Turkestan. Paris, septembre 1936. № 118. A. XI.

SLOVANSKY PREHLED. Praha, rijen 1936. Cis. 8.

Театри.

Український Молодий Театр „Заграва" під арт. проводом В. Блавацького.

ПЕРЕМИШЛЬ: „Камо грядеши".
10. XI. Смерть Нерона (II. частина).
11. XI. Рожевий шлях.
12. XI. Голгота.

З Перемишля театр іде до Судової Вишні, Городка і Комарна.

Український Національний Хор під арт. проводом Д. Котка.

Львів: 10. XI., год. 17.15 Радіо-концерт.
Глиняни: 11. XI.
Здолбунів: 12. XI. і 13. XI.
Квасилів. 14. XI.
Рівне: 15. XI. і 16. XI.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Жидачів:
10. Циганський барон.
11. XI. Муж двох жінок.
12. XI. Катерина.
13. XI. Інваліди.
14. XI. Німа теща.
15. XI. Вій.

З Жидачева іде театр до Миколаєва

Великий Театр:

Вівторок, 10. XI. год. 7.30 веч. „Казаренька".

Середа, год. 7.30 веч. „Відправа грецьких послів" і „Потойбічний".

НА ЗИМУ — НАРОДІВКИ

ПОЛЬСЬКА СПІЛКА ОБУВИ

Bata

Кіна.

АПОЛЬО: „Їх троє".
АТЛЯНТИК: „Пан із мільйонами".
ВАНДА: „Розсміяні очі", „Гроші".
ҐРАЖИНА: „Відень шаліє".
КАСІНО: „Ада, це не личить".
КОПЕРНИК: „Блакитна парада".
МАРУСЕНЬКА: „Юдель грає на скрипці".
МЕТРО: „Доктор Ікс" і додатки.
МІРАЖ: 1) „Фолліє Бержер" із Мор. Шевальє, 2) Шерлі Темпль.
МУЗА: „Застава".
ПАКС: „Цирк Саро" „Пат і Паташон".
ПАЛЯС: „Прокажена".
ПАН: „Ритмайстер фон Верфен".
РАЙ: „Малий моряк".
СВІТ: „Ядзя".
СТИЛЕВЕ: „Сто пот х" з Еді Кантором, ревія „Це і те".
ТОН: „Робін Гуд із Ельдорадо" і „Несамовитий дім".
УТІХА: „Сестра Марта шпіон", ревія „Зузанині іменини".
ХИМЕРА: „Король бурлески".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Яповія".

До ручних робіт всілякі артикули поручає дуже дешево **ДІМ ВОЛІЧКИ** Львів, **Сикстуська 2** побіч брами. На складі: панчохи, жіноче білля, рукавички.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 10. листопада 1936.

Відень (506,8) 13.10 Симф. музика, 17.25 Лотиські й фінл. пісні, 21.00 Нар. пісні в вик. донських козаків, 22.20 Скр. ресіталь Єфр. Цимбалістого, **Братислава** (298,8) 15.00 Сучасна словацька музика, 20.55 „Мрії" пісні Фігуш-Бистрого, **Прага** (470,2) 15.00 Сп. ресіталь Герлінгерової, 17.30 Форт. ресіталь, 18.10 Давня музика, 21.30 Римський концерт Казелія, **Париж** (1648) 17.00, 18.30 Концерт, 21.15 Пісоньки давні й нові, **Білгород** (437,3) 13.15, 20.00 Сп. ресіталь, 18.00 Нар. пісні, 20.30 Вечір гумору, **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 16.30 Веселий концерт солістів, 19.15 Камер. концерт, 21.00 Орх. концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Нар. пісні, **Мінхен** (405,4) 10.30 Діти співають, 11.00 Музика для села, 16.50 Солісти, 19.15 Орх. концерт, 20.10 Веселий довецький вечір, **Будапешт** (540,5) 12.05 Сп. ресіталь, 12.50 Форт. ресіталь, 13.30 Симф. концерт, 18.10 Сальон. музика, 19.00 Мадярські пісні Сентірмая, **Міляно** (368,6) 11.30 Розр. концерт, 20.45 „Фра Ґергардо" оп. Піцетія, **Рим** (420,8) 18.50 Розр. музика, 20.40 „Муджіка" оп. Валенте і Таліяфері.

Середа, 11. листопада 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.20 Концерт 17.10 Твори Марії Бах і Пляса, 19.36 Симф. концерт, 21.45 Концерт першої орхестри, **Братислава** (298,8) 18.10 Танкові рефрени, 19.20 Словацькі нар. пісні, **Прага** (470,2) 20.05 Концерт фільг. орх., **Париж** (1648) 12.00, 13.15, 18.30 Концерт, 21.30 „Ле шан де міді" Довна, **Білгород** (437,3) 17.20 Нар. пісні, 20.00 Орх. концерт, **Берлін** (356,7) 14.45 Розр. музика, 16.45 Концерт солістів **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 15.40 Нар. пісоньки, 18.00 Із доби лицарства, Концерт солістів, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 16.35 Солісти, 19.00 „Ніч Вальпурги" радіоопера Ґріма, 22.40 Нові пісні Г. Вольфа, **Будапешт** (549,5) 12.05, 13.30 Концерт, 18.10, 22.30 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 11.30 Розр. концерт, 12.40 Популярна музика, 17.15 Форт ресіталь Брун Васяля, 21.20 Орх. концерт, **Рим** (420,8) 20.40 Орх. концерт, 21.50 Пісоньки і танці, 22.40 Танкова музика.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 10. листопада 1936.

6.30 Раннішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інформацій, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для молодших дітей: Як Петрусь дістався до неба, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт секстету, 12.40 Із мандрівок по Данії, 12.50 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Реклямовий концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 16.35 В. Тиховський грає на гавайській гітарі, гр. пл., 15.50 Авд. для дітей: „Генерал Мороз", 16.00 Віольончеля, з гр. пл., 16.15 Скринька ПКО., 16.30 Концерт орхестри, 17.00 „Будні пп. Ковальських" говорена повість, 18.15 Резерва, 17.45 Монольоґ Корн. Макушинського „Веселий вояк", 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спорт у столиці, 18.20 Легка музика з гр. пл., 18.35 Літер. нарис „Авангарда й демократія" 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Чи маємо за багато працюючої інтелігенції, 19.20 Муз. авдиція, вок. дует і фортепіян, 20.00 Гутірка музика з слухачем радія, 20.15 Вручення булави ген. Ридзові-Сьміґлому, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 „На кватирі" балетова музика Монюшка, орх., 22.00 Про нац. гимни, 22.45 Танкова музика, орх.; у перерві в год. 22.55 Останні вістки.

Середа, 11. листопада 1936.

8.00 Сигнал часу, 8.03 Концерт військ. орхестри, 8.50 Ранішній денник, 9.00—10.30 Богослуження, опісля 10.30 Під першим чаром Жеромського, 10.45 Лиядовська, Кепура, Губерман, Ала Сарі, Ст. Недзельський, Бандровська, Фрідман, Умінська, Падеревський з гр. пл., 11.40 Відчит: Булава, 11.50, 13.30 Військова ревія, опісля музика з гр. пл., 12.45 Фрагм. академії з Великого Театру у Варшаві, 13.00 Музика з гр. пл., 14.10 Одинацятий листопада у Львові, промови, хор. гр. пл., 15.10 Вояцькі пісоньки з гр. пл., 15.30 Про ведення господарства, 15.45 Гутірка для дітей: пісоньки в вик. хору, 16.05 Мікрофони на вулицях Варшави 11. листопада 1918, 16.40 Концерт орх., Лучай спів, скрипка, фортепіян, 18.00 Історична авдиція, 19.30 Шлеські пісні в вик. хору, 20.00 Словно-муз. авд.: Фрагменти з „Краков'яків і гуралів", 20.35, 20.40 Спортові вістки, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Оповідання про Шопена, форт., віольончеля, симф. орх., 21.45 „Іде вояк бором, лісом" муз. авд., 22.25 Марші в вик. військ. орх., у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельґи бельг. 89.93—89.50, Дол. американські 5.31.50 — 5.28.50, Доляри кан. 5.30.50 — 5.27.50, Фльор. гол. 285.80 — 284.40. Франки фр. 24.69 — 24.55, Франки швайцарські 122.35—121.55, Фунти анґл. 25.9 — 25.79, Ґульд. данц. 100.20 — 99.80, Кор. ч. 17.50—17.00, Кор. дан. 115.79—114.95, Кор. норв. 130.33 — 129.35, Кор. шв. 133.78 — 132.80, Ліри італ. 25.40—24.80, Марки фінл. 11.45—11.00, Марки нім. 114 — 107, Шил. австр. 95—93. Марки нім срібні 122—115.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 8. листопада ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок.	
1 без опакування	2.75 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.80 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.80 „
1 л. молока	0.17 „
1 к. непь	4.60—4.70 „

Тенденція на всі артикули звижкова.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 9. XI. п. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курки І. кл., товсті, без остріг, щойно від 1.80 кг. вгору без напивку	0.95 зол.
Курята І. кл. біло й жовтоніжки щойно від 0.80 кг. вгору	0.85 „
Качки товщеві І. кл. щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „

Слабших сортів від вище поданих, не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Заходом Українського Тов. прихильників мистецтва у Львові відбудеться 14. ц. м. в суботу, в салі „Бесіди" відчит п. В. Лядинюка на тему: „Література і символ у малярстві". Початок в год. 18-ій. Вступ за добровільними датками. 3041 1—2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

АДВОКАТСЬКИЙ аплікант з правом заступства шукає адвоката-патрона. Пише на машині. Зголошення до „Діла" під: „Невисока винагорода". 3018 3—3

Увага Радіослухачі! Відкрита нова радієва робітня **О. Л. ГАСЕЛЬНУССА** Львів, **вул. Личаківська 1**, направляє, переробляє всілякі — апарати по конкуренційних цінах. Всілякі радієві частини на складі.

Незрівнаний в якості пудер і крем ЯПОНСЬКИЯ БІЛИЯ БОЗ завдяки якому стає шкіра ОКСАМИТНО-МАТОВА Ціна коробки з пушком зол. 1.20

КУПНО - ПРОДАЖА

ЧОТИРНАЦЯТЬДНЕВНА велика продажа ФІРАНОК, кап, бронзів, тканок crochet на вагу. Фрайда, Сикстуська 21.

ХРИСТІЯНСЬКА КОНФЕКЦІЯ поручає костюми і плащі вже від ... Львів, Ринок 26 у крамниці Ексора.

СВЯТОЧНІ дарунки. Найновіші шовки, решки оказійно. Просимо, пл. Капітульна 3.

МАШИНУ писальну українсько-польську 200 зол. продає Петрицький, Чарнецького 10.

КУПНО годинника є справою довір'я. Дешево купите добрий годинник у старій звісній пятьдесятьлітній заслуженій фірмі ІВАН ЗЕЛЬТЕНШАЙХ, Львів, Маріяцька площа 5.

УРЯДЖЕННЯ КАВАРНІ оказійно можна купити. Зголошення: Львів, Коперника ... у портієра, год. 10—12.

РІЖНІ

ЗА 1 ЗОЛ. переробляє капелюхи жіночі і мужеські: Коперника 26, подвіря.

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську вимінює на наймодніші бельські матеріали. ТЕЛЕФОН 270-25.

СТАРУ БІЖУТЕРІЮ, срібло купує ювелір Розенжевський Академічна 2 (Пасаж Жоржа). Оцінка безплатно.

ОГОЛОШЕННЯ.

Д-р Ростислав Білас

мешкає тепер

Листопада 43.

РЯТУЄ ВОЛОССЯ усуває порхлі - запобігає впадові ДАЄ ГАРНУ буйну зачіску.

ФУТРА дешево і солідно ... Львів, Домініканська 4.